

Riksdagens svar 126/2012 rd

RSv 126/2012 rd - RP 57/2012 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om betalningsvillkor i kommersiella avtal, lag om ändring av lagen om indrivning av fordringar och vissa lagar som har samband med dem

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om betalningsvillkor i kommersiella avtal, lag om ändring av lagen om indrivning av fordringar och vissa lagar som har samband med dem (RP 57/2012 rd).

Beredning i utskott

Lagutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (LaUB 14/2012 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om betalningsvillkor i kommersiella avtal

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på betalningar som näringsidkare eller upphandlande enheter ska erlägga till näringsidkare som vederlag för varor eller tjänster.

Vad som i denna lag sägs om avtalsvillkor gäller också avtalspraxis.

2 §

Upphandlande enhet

Upphandlande enheter som avses i denna lag är

- 1) statens, kommunernas och samkommunernas myndigheter,
- 2) myndigheterna och affärsverken i landskapet Åland,
- 3) evangelisk-lutherska kyrkan och ortodoxa kyrkan samt deras församlingar och övriga myndigheter,
- 4) affärsverk enligt lagen om statliga affärsverk (1062/2010), samt
- 5) offentligrättsliga organ.

Med *offentligrättsliga organ* avses i 1 mom. en juridisk person som har inrättats för att till-godose sådana behov i det allmännas intresse som inte har industriell eller kommersiell karaktär, och

- 1) som till största delen finansieras av en upphandlande enhet,
- 2) vars ledning står under kontroll av en upphandlande enhet, eller

3) i vars förvaltnings-, styrelse- eller kontrollorgan mer än hälften av ledamöterna utses av en upphandlande enhet.

3 §

Bestämmelsernas tvingande natur

Avtalsvillkor som avviker från bestämmelserna i denna lag till nackdel för borgenären är utan verkan.

4 §

Maximal betalningstid när gäldenären är en upphandlande enhet

Om gäldenären är en upphandlande enhet, får betalningstiden vara högst 30 dagar

- 1) från den dag då gäldenären tar emot fakturan eller ett motsvarande betalningskrav,
- 2) från dagen för mottagande av varan eller tjänsten, om gäldenären tar emot fakturan eller ett motsvarande betalningskrav tidigare än varan eller tjänsten eller om det råder osäkerhet om dagen för mottagande av fakturan eller betalningskravet,
- 3) från dagen för godkännande eller undersökning av varan eller tjänsten, om det i lag eller i avtalet föreskrivs om ett förfarande för godkännande eller undersökning genom vilket varans eller tjänstens överensstämmelse med avtalet ska konstateras och om gäldenären tar emot fakturan eller ett motsvarande betalningskrav före godkännandet eller undersökningen.

Oberoende av vad som föreskrivs i 1 mom. får betalningstiden vara högst 60 dagar, om det uttryckligen avtalats om detta och det är motiverat på grund av avtalets särskilda karaktär eller särdrag.

5 §

Maximal betalningstid när gäldenären är näringsidkare

Om gäldenären är näringsidkare, får betalningstiden överskrida 60 dagar endast om det uttryckligen avtalats om detta.

6 §

Godkännande- eller undersökningsförfarandets längd

Gäldenären får inte på grundval av godkännande eller undersökning enligt 4 § 1 mom. 3 punkten uppskjuta betalning med mer än 30 dagar från dagen för mottagande av varan eller tjänsten, om det inte uttryckligen avtalats om en längre tid för godkännande eller undersökning.

7 §

Betalning i poster

Vad som föreskrivs i 4-6 § ska inte utgöra hinder för att avtala om betalning i poster.

8 §

Avtalsvillkor om dröjsmålsränta och indrivningskostnader som är utan verkan

Avtalsvillkor enligt vilka borgenären inte har rätt till dröjsmålsränta är utan verkan.

Om gäldenären är en upphandlande enhet, är också avtalsvillkor enligt vilka gäldenären på det försenade beloppet ska betala en lägre dröjsmålsränta än vad som följer av 4 a § 1 mom. i räntelagen (633/1982) utan verkan.

Avtalsvillkor enligt vilka borgenären inte har rätt till ersättning för indrivningskostnader i enlighet med 10 och 10 e § i lagen om indrivning av fordringar (513/1999) är utan verkan, om det inte finns grundad anledning till att använda ett sådant villkor.

9 §

Oskäligen avtalsvillkor

I fråga om jämkning av oskäligen avtalsvillkor som gäller betalningstid, godkännande- eller undersökningsförfarandets längd, dröjsmålsränta eller ersättning för indrivningskostnader tillämpas 36 § i lagen om rättshandlingar på förmögenhetsrättens område (228/1929).

10 §

Förbud

Det är förbjudet att i avtal använda sig av sådana avtalsvillkor utan verkan eller sådana oskäligen avtalsvillkor som avses i 8 eller 9 §. Användningen av sådana villkor kan förbjudas genom domstolsbeslut på det sätt som föreskrivs i lagen om reglering av avtalsvillkor mellan näringsidkare (1062/1993).

11 §
Ikraftträdande
20 .

Denna lag träder i kraft den

På avtal som har ingåtts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lag

om ändring av lagen om indrivning av fordringar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om indrivning av fordringar (513/1999) 3 § 2 mom., 4, 5-7, 10, 10 a-10 c och 13-15 §, av dem 3 § 2 mom. samt 10 och 10 a-10 c § sådana de lyder i lag 28/2005, 4 § sådan den lyder i lag 568/2008 och 14 § sådan den lyder i lagarna 1538/2001 och 681/2012, samt

fogas till lagen nya 3 a, 4 b, 4 c, 5 a, 10 d-10 f och 11 a § som följer:

3 §
Konsumentfordran

Bestämmelserna om en konsumentfordran i denna lag ska iakttas också när en offentligrättslig juridisk persons fordran eller en fordran som anknyter till ett offentligt uppdrag drivs in hos en privatperson.

3 a §
Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *direkt utsökningsbar fordran* en fordran som får utsökas utan en sådan utsökningsgrund som avses i 2 kap. 2 § i utsökningsbalken (705/2007) på det sätt som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007),
- 2) *på ett varaktigt sätt* lämnande av ett meddelande till mottagaren personligen, antingen skriftligen eller elektroniskt, så att mottagaren kan spara och återge det i oförändrad form.

4 §
God indrivningssed

Vid indrivning får det inte användas ett förfarande som strider mot god indrivningssed eller som annars är otillbörligt mot gäldenären. Vid indrivning ska förhållningssättet till betalningsarrangemang vara ansvarsfullt. Bestämmelser om förfaranden som från konsumentens synpunkt är otillbörliga eller strider mot god sed finns även i 2 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978) och bestämmelser om kreditgivarens skyldigheter gentemot konsumenten i händelse av försenad betalning i 7 kap. 13 § i konsumentskyddslagen.

Vid indrivningen får inte

- 1) osann eller vilseledande information ges om påföljderna av en underlåten betalning eller om andra omständigheter av betydelse för gäldenären,
- 2) oskäligen eller onödigen kostnader eller onödigen olägenhet orsakas gäldenären,
- 3) gäldenärens integritetsskydd äventyras.

En preskriberad fordran eller en fordran som har upphört av andra skäl får inte drivas in.

4 b §
Bestridande av betalningsskyldighet

Indrivning enligt denna lag får inte fortsättas, om gäldenären bestrider sin betalningsskyldighet.

Indrivning får fortsättas trots bestridande, om gäldenären inte anger någon grund för bestridandet eller åberopar endast en sådan grund som uppenbart inte har någon inverkan på gäldenärens betalningsskyldighet.

Indrivning av en direkt utsökningsbar fordran får fortsättas trots bestridande, om inte gäldenären har anfört sådana grundbesvär som avses i 9 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter eller utnyttjat något annat därmed jämförbart rättsmedel.

4 c §

Gäldenärens rätt att begära avbrytande av indrivningen av en konsumentfordran

När en konsumentfordran drivs in har gäldenären rätt att begära att indrivningen avbryts och att ärendet överlämnas till rättslig indrivning. Om indrivningen gäller en fordran som förfaller i flera poster får avbrytande av indrivningen dock begäras endast om fordran har förfallit till betalning i sin helhet. Gäldenären ska skriftligen eller på något annat varaktigt sätt begära att indrivningen avbryts.

Trots begäran om avbrytande får indrivning enligt denna lag fortsättas om ersättning för indrivningskostnaderna inte krävs av gäldenären. Om indrivningen fortsätter ska gäldenären samtidigt informeras om att han eller hon inte kommer att avkrävas ersättning för kostnader för indrivningsåtgärder som vidtas efter att avbrytande har begärts.

Trots begäran om avbrytande får sådana uppmaningar och meddelanden lämnas till gäldenären som enligt lag krävs av borgenären för att anmäla uppgifter om en betalningsstörning, för att avbryta preskription eller annars för att bevara sin rätt.

5 §

Betalningskrav när en konsumentfordran drivs in

Den som yrkesmässigt bedriver indrivningsverksamhet ska, vid indrivning av en konsumentfordran för någon annans räkning eller indrivning av en konsumentfordran som enbart i indrivningssyfte överförs till den som bedriver indrivningsverksamhet, ge eller sända gäldenären ett betalningskrav.

Ett betalningskrav ska vara skriftligt. Det får dock lämnas till gäldenären också på något annat varaktigt sätt, om gäldenären efter det att fordran har förfallit till betalning uttryckligen har godkänt att meddelanden om fordran lämnas på detta sätt.

Ett betalningskrav får inte ges eller sändas förrän gäldenären efter det att fordran förfallit till betalning har påmint om fordran och det har gått minst 14 dagar från det att betalningspåminnelsen lades fram eller sändes.

5 a §

Innehållet i ett betalningskrav

I ett betalningskrav som avses i 5 § ska åtminstone följande nämnas:

- 1) borgenärens namn och adress,
- 2) grunden för fordran,
- 3) fordrans kapital, ränta, dröjsmålsränta och indrivningskostnader specificerade,
- 4) det totala belopp som krävs,
- 5) till vem, hur och när fordran ska betalas,
- 6) gäldenärens möjlighet att framställa anmärkningar mot fordrans belopp och grund samt inom vilken tid anmärkningarna ska framställas; om indrivningen gäller en direkt utsökningsbar fordran ska gäldenären i betalningskravet underrättas om de rättsmedel som står till förfogande vid indrivningen av en sådan fordran och om möjligheten att ansöka om betalningsuppskov,
- 7) till vem anmärkningarna ska framställas; om indrivningen gäller ett offentligt samfunds fordran ska det i betalningskravet också särskilt och tydligt uppges kontaktinformation för den enhet eller person som har hand om det offentliga samfundets indrivning och till vilken gäldenären kan rikta sina anmärkningar om fordran och indrivningen.

Om gäldenären enligt 4 c § har rätt att begära att indrivningen avbryts och att ärendet överlämnas till rättslig indrivning, ska betalningskravet innehålla information om denna rättighet samt om hur begäran om avbrytande ska göras och vilka rättsverkningar begäran har.

Om det i fråga om borgenären används ett annat namn än namnet i det avtal eller någon annan åtgärd som ligger till grund för fordran, ska också det namn som ursprungligen användes uppges i betalningskravet. Vid indrivning av en överförd fordran ska också den ursprungliga borgenärens namn anges i betalningskravet.

Om grunderna för hur räntorna ska beräknas inte har nämnts i betalningskravet, ska gäldenären underrättas om sin rätt att på begäran få en utredning över hur räntorna bestäms.

6 §

Sådant krav på betalning av en konsumentfordran som framställs i domstol

Den som yrkesmässigt bedriver indrivningsverksamhet får, vid indrivning av en konsumentfordran för någon annans räkning eller indrivning av en konsumentfordran som enbart i indrivningssyfte överförs till den som bedriver indrivningsverksamhet, inte i domstol kräva att fordran betalas förrän ett betalningskrav enligt 5 § har getts eller sänts och de tider för betalning av fordran och framställning av anmärkningar som nämnts i kravet löpt ut.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. får betalning krävas om

- 1) ett uppskov med behandlingen i domstol kan leda till en rättsförlust för borgenären eller om det finns något annat vägande skäl att utan dröjsmål inleda behandlingen, eller
- 2) gäldenären har bestridit sin betalningsskyldighet eller i enlighet med 4 c § begärt att indrivningen avbryts och ärendet överlämnas till rättslig indrivning.

7 §

Användning av tratta

En betalningsuppsmaning där betalning krävs inom en viss tid vid äventyr att en underlåtelse att iakttä uppsmaningen offentliggörs eller antecknas i kreditupplysningsregistret (*tratta*) får användas endast för indrivning av en klar och ostridig fordran som förfallit till betalning. Vid tillämpningen av denna paragraf betraktas en direkt utsökningsbar fordran som ostridig, om inte gäldenären har anfört grundbesvär eller utnyttjat något annat därmed jämförbart rättsmedel.

En tratta får inte användas för att driva in en konsumentfordran.

En tratta får inte sändas förrän gäldenären har getts eller sänts en betalningspåminnelse, där det uppställts en tidsfrist på minst sju dagar för betalning av fordran eller för framställning av anmärkningar om fordran, och tidsfristen har löpt ut.

En tratta och en betalningspåminnelse enligt 3 mom. ska vara skriftliga. De får dock lämnas till gäldenären också på något annat varaktigt sätt, om gäldenären efter det att fordran har förfallit till betalning uttryckligen har godkänt att meddelanden om fordran lämnas på detta sätt. Betalningspåminnelser får också lämnas till gäldenären på något annat varaktigt sätt, om ett sådant sätt under skuldförhållandets lopp etablerat använts för att lämna meddelanden mellan borgenären och gäldenären.

En tratta får offentliggöras eller anmälas för anteckning i kreditupplysningsregistret tidigast tio dagar efter det att den sänts.

En vägran att betala en tratta får inte styrkas genom en offentlig myndighetsförrättning.

10 §

Ersättning för indrivningskostnader

Gäldenären ska ersätta de skäligena kostnader som orsakas borgenären av indrivningen. Ersättningsskyldigheten kan grunda sig både på kostnaderna för borgenärens egna indrivningsåtgärder och på borgenärens kostnader till följd av ersättningar som borgenären ska betala till en uppdragstagare för skötseln av indrivningen.

När skäligheten av de kostnader som ska ersättas bedöms, ska fordrans storlek, mängden utfört arbete, ändamålsenligheten i indrivningssättet och övriga omständigheter beaktas.

Gäldenären är dock inte skyldig att ersätta indrivningskostnaderna, om borgenären eller uppdragstagaren har förfarit i strid med 4, 4 b, 4 c eller 7 § eller om den som yrkesmässigt bedriver indrivningsverksamhet inte har uppfyllt förpliktelseerna enligt 5 och 5 a §, utom i det fall att det klandervärda i förfarandet eller underlåtelsen kan anses vara ringa.

10 a §

Maximibelopp för indrivningskostnader i samband med konsumentfordringar

Vid indrivning av en konsumentfordran får det av gäldenären krävas följande belopp för indrivningsåtgärder som nämns i detta moment:

- 1) en skriftlig betalningspåminnelse, högst 5 euro,
- 2) ett betalningskrav som avses i 5 §, högst
 - a) 14 euro, om fordrans kapital uppgår till högst 100 euro,
 - b) 24 euro, om fordrans kapital överstiger 100 euro, men uppgår till högst 1 000 euro,
 - c) 50 euro, om fordrans kapital överstiger 1 000 euro,

- 3) ett i 5 § avsett betalningskrav på en direkt utsökningsbar fordran, högst 14 euro,
- 4) hälften av det belopp som nämns i 2 eller 3 punkten, om det är fråga om ett nytt betalningskrav på samma fordran,
- 5) ett betalningskrav enligt 5 §, högst 5 euro, om fordran drivs in av någon som bedriver indrivningsverksamhet i enlighet med 1 § 3 mom. 1 eller 2 punkten i lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet (517/1999),
- 6) förlängning av betalningstiden på gäldenärens begäran, högst 5 euro,
- 7) en skriftlig eller på något annat varaktigt sätt framställd betalningsplan som omfattar hela den återstående fordran och som utarbetats tillsammans med gäldenären, högst
 - a) 20 euro, om fordrans kapital uppgår till högst 100 euro eller betalningsplanen omfattar högst fyra poster,
 - b) 30 euro, om fordrans kapital överstiger 100 euro, men uppgår till högst 1 000 euro och betalningsplanen omfattar mer än fyra poster,
 - c) 50 euro, om fordrans kapital överstiger 1 000 euro och betalningsplanen omfattar mer än fyra poster,
 - d) 20 euro, om fordran är direkt utsökningsbar.

För andra betalningspåminnelser än sådana som avses i 1 mom. 1 punkten får de faktiska kostnader som påminnelsen medfört krävas. Kostnaderna kan tas ut enligt de genomsnittliga faktiska kostnaderna för det slag av påminnelser som använts.

De faktiska indrivningskostnaderna får krävas av gäldenären, om indrivningen har förutsatt en exceptionellt stor arbetsinsats och därför medfört andra indrivningskostnader än sådana som anges i 1 mom. eller kostnader som överstiger de belopp som föreskrivs i det momentet. I sådana fall ska de indrivningskostnader som krävs och grunderna för dem specificeras för gäldenären och denne ska upplysas om att beloppet är större än de maximibelopp som annars ska iakttas. Maximibeloppen får emellertid inte överskridas om indrivningen gäller en direkt utsökningsbar fordran.

10 b §

Tidsgränser för indrivningsåtgärder i samband med konsumentfordringar

För en i 10 a § 1 mom. 1 punkten avsedd betalningspåminnelse får det av gäldenären krävas indrivningskostnader endast om det till gäldenären har sänts en faktura eller någon annan förfalloanmälan minst 14 dagar innan fordran förfallit till betalning, och det innan betalningspåminnelsen avsänts har gått minst 14 dagar från det att fordran förfallit till betalning. Om fordran enligt avtal ska betalas på förfalldagen utan särskild anmälan, får det av gäldenären krävas indrivningskostnader endast om det innan betalningspåminnelsen avsänts har gått minst 14 dagar från förfalldagen.

För en ny betalningspåminnelse eller ett nytt i 10 a § 1 mom. 2-5 punkten avsett betalningskrav får indrivningskostnader krävas av gäldenären endast om det har gått minst 14 dagar sedan den föregående påminnelsen eller det föregående kravet avsändes.

För en i 10 a § 1 mom. 6 punkten avsedd förlängning av betalningstiden får indrivningskostnader krävas av gäldenären endast om betalningstiden förlängs med minst 14 dagar.

10 c §

Maximiantal betalningskrav och betalningsplaner som berättigar till kostnadsersättning vid indrivning av konsumentfordringar

Vid indrivning av en och samma konsumentfordran får indrivningskostnader krävas av gäldenären för högst två sådana betalningskrav som avses i 5 § och för högst en sådan betalningsplan som avses i 10 a § 1 mom. 7 punkten. Gäldenären får dock avkrävas indrivningskostnader för högst två betalningsplaner, om den fordran som ska drivas in inte är direkt utsökningsbar och dess kapital är mer än 100 euro.

Indrivningskostnader får krävas av gäldenären för fler betalningskrav och betalningsplaner än vad som föreskrivs i 1 mom., om det funnits särskild anledning till att flera indrivningsåtgärder vidtagits och indrivningsåtgärderna inte kan anses oproportionerliga med beaktande särskilt av fordrans kapital. I sådana fall ska de indrivningsåtgärder som vidtagits specificeras för gäldenären och denne ska samtidigt upplysas om varför det funnits särskild anledning till indrivningsåtgärderna.

10 d §

Gäldenärens totalkostnadsansvar vid indrivning av konsumentfordringar

För indrivningen av en och samma konsumentfordran får det av gäldenären som indrivningskostnader krävas sammanlagt högst följande belopp:

- 1) 60 euro, om fordrans kapital uppgår till högst 100 euro,
- 2) 120 euro, om fordrans kapital överstiger 100 euro, men uppgår till högst 1 000 euro,
- 3) 210 euro, om fordrans kapital överstiger 1 000 euro.

Av gäldenären får de faktiska indrivningskostnaderna krävas till ett belopp som överskrider vad som föreskrivs i 1 mom., om indrivningen har varit exceptionellt svår och indrivningsåtgärderna inte kan anses oproportionerliga med beaktande särskilt av fordrans kapital. I sådana fall ska de indrivningskostnader som krävs och grunderna för dem specificeras för gäldenären och denne ska samtidigt upplysas om varför kostnaderna överskrider det maximibelopp för totalkostnadsansvaret som annars ska iakttas.

För indrivningen av en direkt utsökningsbar konsumentfordran får det av gäldenären krävas indrivningskostnader till ett belopp av sammanlagt högst 51 euro.

10 e §

Standardsättning för indrivningskostnader

Om en betalning som avses i 1 § i lagen om betalningsvillkor i kommersiella avtal (/) är försenad så att borgenären har rätt till dröjsmålsränta, har borgenären rätt att av gäldenären få 40 euro som standardsättning för indrivningskostnaderna. Borgenären har då rätt till ersättning för de indrivningskostnader som avses i 10 § endast till den del deras belopp överstiger standardsättningen.

10 f §

Direkt utsökningsbara indrivningskostnader

Om indrivningen gäller en konsumentfordran som är direkt utsökningsbar, är också de kostnader som borgenären orsakas av indrivningen av fordran direkt utsökningsbara.

Om indrivningen gäller någon annan direkt utsökningsbar fordran än en konsumentfordran, är borgenärens kostnader för indrivningen av fordran direkt utsökningsbara till den del kostnaderna inte överstiger

- 1) 40 euro för varje försenad betalningspost, om fordran består av sådana betalningar som avses i 10 e §,
- 2) de maximibelopp enligt 10 a § 1 mom. och 10 d § 3 mom. för indrivningskostnaderna för en direkt utsökningsbar konsumentfordran, om det är fråga om någon annan fordran än en sådan som avses i 1 punkten.

11 a §

Avräkningen av medel från de delar som fordran består av

De medel som influtit vid indrivningen får i första hand räknas av från räntan och först därefter från kapitalet.

De medel som influtit vid indrivningen av en konsumentfordran får användas för avräkning av indrivningskostnaderna och räntan på dem först efter det att fordran och räntan på den har betalats.

13 §

Tvångsmedel

En näringsidkare som bryter mot 4, 4 a-4 c, 5, 5 a eller 6 § eller 11 a § 2 mom. när näringsidkaren driver in en konsumentfordran, kan förbjudas att fortsätta ett dylikt förfarande eller att upprepa det eller ett därmed jämförbart förfarande. Förbudet ska förenas med vite, om det inte är obehövt av särskilda skäl.

En näringsidkare som bryter mot bestämmelserna i 4, 4 a, 4 b eller 7 § när näringsidkaren av en annan näringsidkare driver in en sådan fordran som uppstått i näringsverksamhet, kan förbjudas att fortsätta eller att upprepa ett sådant förfarande. Förbudet ska förenas med vite, om det inte är obehövt av särskilda skäl.

Om det finns särskilda skäl, kan förbudet meddelas att gälla också en person som är anställd hos en näringsidkare som avses i 1 eller 2 mom. eller någon annan som handlar för näringsidkarens räkning.

14 §

Meddelande av förbud

Ett förbud som avses i 13 § meddelas av marknadsdomstolen. Marknadsdomstolen kan också meddela ett temporärt förbud som gäller tills saken är slutligt avgjord.

Konsumentombudsmannen kan meddela ett förbud som avses i 13 § 1 mom. och förena det med vite i ett ärende som inte har avsevärd betydelse för tillämpning av lag eller i övrigt. Konsumentombudsmannens beslut får inte överklagas genom besvär. Den som förbudet gäller får föra beslutet till marknadsdomstolen för behandling inom 30

dagar efter att ha fått del av beslutet. I annat fall står beslutet fast. Vite som ett förbud är förenat med döms ut av marknadsdomstolen.

Konsumentombudsmannen kan meddela ett förbud som avses i 13 § 1 mom. temporärt och förena det med vite på det sätt som föreskrivs i 10 § 3 och 4 mom. i lagen om Konkurrens- och konsumentverket (661/2012).

Särskilda bestämmelser gäller dessutom för marknadsdomstolen och behandlingen av ärenden i marknadsdomstolen.

15 §

Ersättningsansvar

En borgenär är skyldig att ersätta skada som orsakats den mot vilken indrivningen riktats som en följd av att borgenären eller den uppdragstagare som borgenären överlätit indrivningen till förfarit i strid med denna lag eller annars felaktigt.

Om skada har orsakats till följd av uppdragstagarens felaktiga förfarande, ansvarar också uppdragstagaren för att den skadelidande ersätts för skadan.

En borgenär som varit tvungen att betala skadestånd till följd av uppdragstagarens felaktiga förfarande har rätt att av uppdragstagaren få tillbaka den ersättning borgenären har betalat.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

Bestämmelserna i 10 c och 10 d § i denna lag tillämpas på indrivningsåtgärder som vidtas efter ikraftträdandet. Om indrivningen har inletts före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas på gäldenärens totalkostnadsansvar dessutom den 10 c § som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 10 e § och 10 f § 2 mom. i denna lag tillämpas på fordringar som förfaller till betalning efter ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 11 a § i denna lag tillämpas på medel som inflyter vid indrivning efter det att det förlutit nio månader från ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 15 § i denna lag tillämpas inte på skador som förorsakas av ett förfarande före ikraftträdandet.

Lag

om ändring av räntelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i räntelagen (633/1982) 12 a §, sådan den lyder i lag 340/2002, och

fogas till lagen en ny 4 a § som följer:

4 a §

Dröjsmålsräntans belopp i kommersiella avtal

Om dröjsmålet gäller en betalning enligt 1 § i lagen om betalningsvillkor i kommersiella avtal (/), ska gäldenären på det försenade beloppet betala en årlig dröjsmålsränta som är åtta procentenheter högre än den referensränta enligt 12 § i denna lag som gäller vid tidpunkten i fråga.

Om dröjsmålsräntan enligt 1 mom. är lägre än den ränta som skulle betalas på gälden för tiden före förfallodagen, ska dröjsmålsräntan betalas enligt samma grund som före förfallodagen.

12 a §

Meddelande om fastställande av referensräntan

Finlands Bank ska i Finlands författningssamling utan dröjsmål publicera ett meddelande om den referensränta som avses i 12 § och dess giltighetstid. I meddelandet ska också nämnas storleken av de dröjsmålsräntor som avses i 4 § 1 mom. och 4 a § 1 mom.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

På fordringar som har förfallit till betalning före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lag

om ändring av 44 § i lagen om försäkringsavtal

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om försäkringsavtal (543/1994) 44 § som följer:

44 §

Premiebetalning genom bank

Om försäkringstagaren är en konsument, anses en premie som betalats till försäkringsgivaren genom bank eller någon annan betaltjänstleverantör ha blivit betald den dag då den debiterades inbetalarens konto eller betalades kontant på betaltjänstleverantörens verksamhetsställe.

Denna lag träder i kraft den

20

Lag

om ändring av 8 § i jordlegolagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i jordlegolagen (258/1966) 8 § som följer:

8 §

Om det inte har avtalats om tiden för betalning av legoavgiften, ska avgiften betalas årligen senast tre månader före legoårets utgång eller, om legotiden är kortare än ett år, senast vid legotidens utgång.

En legoavgift i pengar får betalas genom bank eller någon annan betaltjänstleverantör. Ett avtalsvillkor som strider mot detta är ogiltigt.

En legoavgift som betalats till legogivaren genom en betaltjänstleverantör anses ha blivit betald den dag då den debiterades inbetalarens konto eller betalades kontant på betaltjänstleverantörens verksamhetsställe. Ett avtalsvillkor som strider mot detta är ogiltigt. I stället för vad som föreskrivs ovan i detta moment tillämpas emellertid 82 § i betaltjänstlagen (290/2010), om legogivaren är näringsidkare och legotagaren är näringsidkare eller en sådan upphandlande enhet som avses i 2 § i lagen om betalningsvillkor i kommersiella avtal (/).

Denna lag träder i kraft den

20

Lag

om ändring av 35 § i lagen om hyra av bostadslägenhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om hyra av bostadslägenhet (481/1995) 35 § som följer:

35 §

Sättet för betalning av hyra

Hyra i pengar får betalas genom bank eller någon annan betaltjänstleverantör. Ett avtalsvillkor som strider mot detta är ogiltigt.

Hyra som betalats till hyresvärden genom en betaltjänstleverantör anses ha blivit betald den dag då den debiterades inbetalarens konto eller betalades kontant på betaltjänstleverantörens verksamhetsställe. I stället för vad som föreskrivs ovan i detta moment tillämpas emellertid 82 § i betaltjänstlagen (290/2010), om hyresvärden är näringsidkare och hyresgästen är näringsidkare eller en sådan upphandlande enhet som avses i 2 § i lagen om betalningsvillkor i kommersiella avtal (/).

Om hyran betalas på något annat sätt än genom en betaltjänstleverantör, ska hyresvärden ge hyresgästen ett kvitto på betalningen.

På den ort där lägenheten finns får hyran betalas i hyresvärdens bostad, affärslokal eller på någon annan plats som hyresvärden bestämmer.

Denna lag träder i kraft den

20

Lag

om ändring av 28 § i lagen om hyra av affärslokal

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om hyra av affärslokal (482/1995) 28 § som följer:

28 §

Sättet för betalning av hyra

Hyra i pengar får betalas genom bank eller någon annan betaltjänstleverantör.

Hyra som betalats till hyresvärden genom en betaltjänstleverantör anses ha blivit betald den dag då den debiterades inbetalarens konto eller betalades kontant på betaltjänstleverantörens verksamhetsställe. I stället för vad som föreskrivs ovan i detta moment tillämpas emellertid 82 § i betaltjänstlagen (290/2010), om hyresvärden är näringsidkare och hyresgästen är näringsidkare eller en sådan upphandlande enhet som avses i 2 § i lagen om betalningsvillkor i kommersiella avtal (/).

Om hyran betalas på något annat sätt än genom en betaltjänstleverantör, ska hyresvärden ge hyresgästen ett kvitto på betalningen.

På den ort där lägenheten finns får hyran betalas i hyresvärdens bostad, affärslokal eller på någon annan plats som hyresvärden bestämmer.

Denna lag träder i kraft den

20

Lag

om ändring av 1 § i lagen om reglering av avtalsvillkor mellan näringsidkare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om reglering av avtalsvillkor mellan näringsidkare (1062/1993) 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 341/2002, som följer:

1 §

Reglering av avtalsvillkor

I avtal mellan näringsidkare får det inte användas sådana villkor eller tillämpas någon sådan praxis som för de näringsidkare som är den andra parten i avtalen är oskäliga med beaktande av det behov av skydd som sistnämnda näringsidkare har till följd av sin svagare ställning samt övriga omständigheter som inverkar på saken.

En näringsidkare kan förbjudas att använda villkor eller tillämpa praxis som strider mot 1 mom. eller att på nytt använda sådana eller därmed jämförbara villkor eller tillämpa sådan eller därmed jämförbar praxis. Förbudet ska förenas med vite, om det inte är obehövt av särskilda skäl.

Förbudet kan, om det finns särskilda skäl, meddelas att gälla också en person som är anställd hos en sådan näringsidkare som avses i 2 mom., eller någon annan som handlar för näringsidkarens räkning.

Vid tillämpningen av denna lag ska som näringsidkare betraktas också en sådan upphandlande enhet som avses i 2 § i lagen om betalningsvillkor i kommersiella avtal (/) när den upphandlar varor eller tjänster genom kommersiella åtgärder.

Denna lag träder i kraft den

20

Lag

om ändring av lagen om verkställighet av skatter och avgifter

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) en ny 20 a § som följer:

20 a §

Preskription av accessoriska kostnader

Om en offentlig fordrans kapital preskriberas, preskriberas också de dröjsmålsräntor, förhöjningar och övriga accessoriska kostnader som hänför sig till fordran.

Denna lag träder i kraft den

20

Lag

om ändring av 3 § i lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden (1528/2001) 3 § 1 mom. 1, 4 och 8 punkten samt 2 mom.,

av dem 3 § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i lag 678/2012, 8 punkten sådan den lyder i lag 295/2010 och 2 mom. sådant det lyder i lag 754/2012, samt

fogas till 3 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1497/2001, 917/2008, 295/2010, 678/2012 och 754/2012, en ny 7 a-punkt som följer:

3 §

Anhängiggörande av ärenden

Vid marknadsdomstolen anhängiggörs ett ärende som behandlas med stöd av

1) konsumentskyddslagen, lagen om Konkurrens- och konsumentverket eller lagen om televisions- och radioverksamhet på ansökan av konsumentombudsmannen,

4) lagen om reglering av avtalsvillkor mellan näringsidkare på ansökan av en registrerad förening som bevakar näringsidkarnas intressen eller på ansökan av den näringsidkare eller upphandlande enhet mot vilken tillämpningen av avtalsvillkoret eller avtalspraxis riktas,

7 a) 13 § 1 mom. i lagen om indrivning av fordringar, på ansökan av konsumentombudsmannen eller på ansökan av den näringsidkare mot vilken konsumentombudsmannens förbud riktas,

8) 13 § 2 mom. i lagen om indrivning av fordringar, på ansökan av den näringsidkare mot vilken ett förfarande i strid med 4, 4 a, 4 b eller 7 § i den lagen riktas eller på ansökan av en registrerad förening som bevakar näringsidkarnas intressen,

Ärenden som gäller utdömmande av vite som förbud har förenats med blir emellertid i sådana fall som avses i 1 mom. 2 punkten anhängiga på ansökan av konsumentombudsmannen. I sådana fall som avses i 1 mom. 7 a-punkten blir

ärenden som gäller utdömmande av vite som har förelagts av konsumentombudsmannen anhängiga på ansökan av konsumentombudsmannen.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 _____ .

Lag

om ändring av 12 § i lagen om fastighetsförräntningsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om fastighetsförräntningsavgift (558/1995) 12 § 2 mom., sådant det lyder i lag 960/2009, som följer:

12 §

Om fastighetsförräntningsavgiften inte betalas inom utsatt tid, ska på det belopp som förfallit till betalning betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Dessutom ska kostnaderna för indrivning av en avgift som förfallit till betalning ersättas. När indrivningskostnader ersätts och drivs in iaktas lagen om indrivning av fordringar (513/1999). Bestämmelserna om konsumentfordran i den lagen ska iaktas också när den betalningsskyldige inte är en privatperson.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 _____ .

Lag

om ändring av 38 § i lagen om olycksfallsförsäkring

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) 38 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1234/2005, som följer:

38 §

På en försenad försäkringspremie enligt denna lag och en avgift enligt 36 § ska arbetsgivaren för dröjsmålstiden betala årlig dröjsmålsränta enligt räntefoten i 4 a § 1 mom. i räntelagen (633/1982). En försäkringspremie som drivs in i utsökningsväg höjs med 10 procent i ett för allt. När en försäkringsanstalt lämnar en försäkringspremie till utsökning kan försäkringsanstalten dock i stället för höjningen ta ut en ovan nämnd dröjsmålsränta på sin fordran.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 _____ .

På premier och avgifter som har förfallit till betalning före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lag

om ändring av 164 § i lagen om pension för arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 164 § som följer:

164 §

Dröjsmålsränta på arbetsgivares arbetspensionsförsäkringsavgift

Om en arbetsgivare har försummat att betala arbetspensionsförsäkringsavgiften inom den tid som föreskrivs i denna lag, försäkringsvillkoren eller en pensionskassas eller pensionsstiftelses stadgar, ska arbetsgivaren till pensionsanstalten för dröjsmålstiden betala dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 a § 1 mom. i räntelagen.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

På avgifter som har förfallit till betalning före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lag

om ändring av 25 § i lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 25 §, sådan den lyder i lag 990/2008, som följer:

25 §

Dröjsmålsränta på arbetspensionsförsäkringsavgift

Om lantbruksföretagaren eller stipendiaten har försummat att betala arbetspensionsförsäkringsavgiften har pensionsanstalten rätt att för dröjsmålstiden ta ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 a § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

På avgifter som har förfallit till betalning före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lag

om ändring av 123 § i lagen om pension för företagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för företagare (1272/2006) 123 § som följer:

123 §

Dröjsmålsränta på arbetspensionsförsäkringsavgift

Om företagaren har försummat att betala arbetspensionsförsäkringsavgiften har pensionsanstalten rätt att för dröjsmålstiden ta ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 a § 1 mom. i räntelagen.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

På avgifter som har förfallit till betalning före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lag

om ändring av 146 § i lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 146 § som följer:

146 §

Dröjsmålsränta på pensionsförsäkringsavgift

Om en arbetsgivare har försummat att betala pensionsförsäkringsavgiften senast på förfallodagen, ska arbetsgivaren till pensionskassan för dröjsmålstiden betala en dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 a § 1 mom. i räntelagen.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 _____ .

På avgifter som har förfallit till betalning före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 27 november 2012 _____
